

Вѣстникъ „Смѣшилъ“

Излазя всяка Сѫбота.

Редакцията и Администрацията са
намѣрѣвратъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при

Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно грошче.

СМѢШЛІВ.

Цѣната на „Смѣшилъ“ е:

За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови

За 6 мѣсеки:

За отсамъ Балкана 5 франка.
За оттатъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ Българи, кон-
то сѫ извѣнь отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

НАШЕТО ДУХОВЕНСТВО.

(Прѣдизвикана Поправка)

Колкото се мѫчи дѣдо ви Смѣшилъ да отбѣгва отъ подобни въпроси, толкозъ сѣкашъ че напукъ го карать нашите духовни лица да развързува смѣшилъ си устца и да се поправя. Телеграфическите жици бръмчатъ, а пощенските чанти хвърчатъ и питатъ: защо Смѣшилъ си позволява въ «шеренитѣ» да напада религията, или да я подиграва? Отъ кого му са е дала тази власть да се занимава съ иодобни подигравки? Питанието наистина сѫ чудни и прѣчудни, затова и отговорите имъ трѣбва да бѫдятъ още по-чудни и прѣчудни!

Ваши Пр-ства, Б-бия, Пр-бия, Св-тини, Б-говѣйства и пр. . . . Смѣшилъ ви сваля рунтавий си калпакъ цалува ви св. св. дѣсици и ви моли да се непровикнувате така бѣржъ и да осаждате неговите «шерени» въ 23-ий брой, защото той не е искалъ да се подиграе съ святостта на нашата религия, иъ напротивъ да покаже недостатокътъ отъ християнската наука между настество. Да стрижимъ само овцѣтѣ и да ги доимъ, а да ги не водимъ на добра паша то е иѣщо съвсѣмъ неправедно и даже безобразно! Смѣшилъ е набоженъ и голѣмъ черковникъ и като такъвъ, той не можеше да не чукне и този недостатъкъ на нашите духовни лица! Що е кръщение, що е покаяние, що е причастие, що е бракъ и пр. . . . селенинътъ хаберъ иѣма, и ако ходи да присътствува на св. литургия и да се исповѣда и причаствиа, той го не прави отъ друго, иъ само като адемъ останалъ отъ прѣдшествениците му. Кой е истѣлкувалъ на селенина, че църквата задължава подъ смъртенъ грѣхъ всѣкой християнинъ да присътствува както въ недѣли така и въ празнични дни на божественната литургия? Кой му е истѣлкувалъ, челитургията се не свършва слѣдъ великии входъ, или както се казва слѣдъ прѣносъ, ами ѿмъ мнине прѣносъ и църквата хване да се испразнива и да оставятъ само нѣколко баби до отиусъ на църквата? Нѣ у кого е вината? У Смѣшилъ ли? Или у духовнитѣ води-

тели, които за капаросъ не би се посвѣнили да запопнатъ и най-простакътъ? За чудение ли е послѣ, че ученицѣ нѣматъ никакво уважение къмъ духовенството? За Бога какъ можешъ да се приближишъ при единъ свещеникъ за да приемешъ св. тайства, когато му погледнешъ умътъ и учението, а отвѣнь кирил-ватата му килимавка обтѣнжла съ боки мавъ? Дали вѣкашността не свидѣтелствува и за вѣтрѣшността му? . . . Ехъ, Боже мой, какви и колко трѣски има за дѣлание, нѣ Смѣшилъ ще си вѣржи устата както на човалъ, и ще си прѣмѣлчи за по нататъкъ, защото твърдѣ добре знае че рибата се вѣвонява отъ главата!

Кой законъ позволява на нѣкои владици да дава распустителни писма, когато изразително е казано: яксе Богъ сочеваваетъ, человѣкъ да не разлучаетъ? Смѣшилъ не е да не знае, че паричниятъ законъ имъ позволява, а не Божий; иъ що да правишъ, ако го кажешъ ставашъ лошъ, ако си прѣмѣлчиши правятъ буналъ; ако го кажешъ съзовомъ, ако си прѣмѣлчиши дертиомъ. . . .

Извинете, Св. Отци, за Смѣшилъ ювите бѣлѣжки, защото по Ваше принуждение той исказа една истиница за своя поправка, и напомни на Васъ да бѫдете истински пастери на стадото си, а не наемници. Той знае че сега сѫ днитѣ, прѣзъ които се играе безъ гащи, иъ нѣма зараръ той ще Ви купи по една маска отъ пазаръ и ще ви притегли на своятъ си кантаръ. Нека бѫде! Аминъ!

Очакваний Вѣстникъ

„Земледѣлецъ“

Доживѣхме най-сѣтнѣ да видимъ, да земемъ въ рѣцѣтѣ си и да прочетемъ отъ кора до кора този вѣстникъ, това злато и богатство било за народа, било за правителството ни! Този пътъ Смѣшилъ оставя на страна обикновенитѣ си смѣхове и се провикнува съ колкото си гласъ има: Български народе, радвай се и наѣтъ ти повтарямъ радвай се, защото една празнина отъ най-голѣма важность въ журналистиката ни дойде да я замѣсти и допълни този «Земледѣлецъ».

Той се появи отъ опази градъ — отъ опази люлка на просвѣщението, който биеше въ очитѣ на нашите неприятели, и отъ завистъ трѣбва-ше да стане жъртва на тѣхните мръсни крошки, както и стана. Той се появи отъ онѣзи развалини на Стара-Загора, надъ които днесъ се въздига новъ, хубавъ и пъленъ съ развитие, напрѣдъкъ и промишление градъ.

Този «Земледѣлецъ» е толкозъ потрѣбенъ за настъ особено за настоящето ни пропаднѣло земледѣлие, щото всѣка община и частно всѣкий земледѣлецъ е длѣженъ да се снабдява съ него; друго-яче ние пропадаме, и неволно ще станемъ жъртва на напрѣдъжлите по тази частъ народи. Ние сме даже на мнѣниe, че и нашето Правителство трѣбва да се потруди да улесни издаванието му, защото е и за въ негова полза. За такива прѣприятия трѣбва да прави жъртва и Правителството ни, защото ще вложи пари като съ лихва които отпослѣ ще му докаратъ стократенъ плодъ. Такова е мнѣнието на Смѣшилъ за този вѣстникъ, и за това той го прѣпоръжва на всичкитѣ земледѣлци. Ако ли би пакъ да стане и илюстрованъ, ползата му ще бѫде двойна и тройна. Ние се надѣвме че г. Наумовъ, който са е наель да принесе такава полза на народа ни, ще се потруди да допълни и този недостатокъ, и съ това да си спечели името баща или възродителъ на българските земледѣлци.

Ако въ Княжеството се жъртвуватъ толкозъ хиляди лева за поддържане на вѣстници отъ чисто политическо съдѣржание, отъ които нѣма никаква почти облага за населението, то колко повече трѣбва да се пожъртува за такъвъ единъ полезенъ вѣстникъ като «Земледѣлецъ» който се е нагрѣбилъ да въздиgne народното богатство? Ама ще рѣчете, кой ти слуша Смѣшилъ? Който ще да го слуша, той испълнява своята си длѣжност като народенъ, нѣкой ще си позволятъ да го не слушатъ и да си правятъ оглухци, той нѣма да се разсърди, иъ ще се повърне да ги зачеше като горчива краставица, и тогава който може да му устои насрѣща нека излѣзе на дуелъ. Ха-ха-ха-хааа! кой е този който ще му излѣзе я?

Дъде ви Смъшлю като го пухне съ калпака си той ще се намъри въ батака.

Изъ Смъшловий дневникъ.

* Г. Декюнь понекалъ унищожението на контракта си чрѣзъ г. Кассасъ Френски консулъ въ Пловдивъ, и Г. Глав. Упр. отговорилъ, че правителството нѣма ѹо да каже противъ това. Каквото винаги такова му са и отзовало. Хлѣбъ има ли, кучета многооого!

* Постоянниятъ Комитетъ всичко върти и сучи, всичко вапчува, обаче относително за военниятъ власти трѣбва да се попрѣща, защото сабитъ имъ еж твърдъ дѣлъ и не можтъ да се настъпчатъ въ кюна му.

* Съ прѣдаизация и съ потаяние като бѣлха въ гащи извѣстваме на читателите си, както прави г-нъ «Народ. Гласъ», че ужъ директора на Земедѣлните и пр. . . щѣль да си даде или си далъ оставката. Това ако е истина, Смъшлю нѣволно трѣбва да се облече въ черно въ знакъ на жалъние, защото тази нѣ дирекция часто ѹо се случва да одовява, което нѣщо причинява голѣми спѣнки. Дано не излѣзе истина.

* Карнавалътъ ходи да чука отъ врата на врата изъ градътъ и, обаче нѣма какво да го огрѣе, защото нашата интелигенция е сита вече отъ него.

* Отъ С. З. ни питатъ: бива ли свѣщеницитетъ да ходятъ отъ врата на врата съ цѣлъ ужъ да посещаватъ вѣрници си, и въ смѣщото време да ги агитиратъ по избора на градските свѣтънци, както прави единъ наши свѣщенникъ, който си е вѣспрѣталъ широкъ рѣжави на джобето и като циганка ходи отъ човѣкъ на човѣкъ дано да сполучи да си тури тѣсната калимавица възът масата гдѣто ходить различни народности, и той да стои тамъ гологлавъ и да дава причина да се подиграватъ съ религията въ тази канцелария? — Отговоръ: Небива защото дѣло иопъ трѣбва да си глѣда религиозната дѣлъностъ и нищо повече; друго-яче Смъшлю ѹо му подсвирне той ѹо се вирне и най-сѣнѣ като гърне ѹо се кипне.

* Г. Г. И Миневъ, Комисиевъ и Георгиеvъ се провикватъ чрѣзъ «Нар. Гласъ» че Смъшлю или по-добре доинициеръ на Смъшлю ги билъ нападналъ неправедно. Ха-ха-ха-ха! Г. Харманли е малъкъ и тѣсенъ, и кафенетата му се голѣми и широки, нека те свидѣтелствуватъ за тѣхната певинностъ, а още повече картигъ, тавлетата и пр. . . . които сѫ пропициали юррояя отъ тѣхъ, а училищните книги сѫхъ по чиноветъ и се прѣподаватъ сами на учениците. Да не бѣхъ се истровили кучетата, тѣщихъ да засвидѣтелстватъ за поведението имъ. Колкото за кметътъ нека го не смѣсватъ вѣтръ, защото работитъ му еж съ много киртици, на които сѫ забѣлѣжени и тѣ. А бѣ, глупавички не сърдѣте се на Смъшля, и на въсъ саматъ си. На Смъшля мисията е: да изобличава пороците и да ги поправя, ако не сте разумѣли, разумѣйте го веднаждъ за всѣкога! За сега стига, че не ми се хаби повече книга.

* Учимъ се че голѣми приуотовления ставали въ г. П. за карнавалски балъ, който щѣль да се даде за въ помощъ на единъ испадналъ и по умъ и по политика вѣстникъ. Ако това е истина, Смъшлю ракоплеци да не би отъ

многото публика да се спѣши и да вадятъ отпослѣ събрашата помошъ съ кѣщи.

* Смъшлю се изсѣмъ десетъ и двайсетъ пѣти като прочете въ в. «Марица» за състоянието ужъ на Одринските училища. Трѣбва да знае баба «Марица» че даденитѣ свѣдения толко ѹо отстоятъ отъ истина, колкото небото отъ земята. Съгласни сме че прѣградните училища страдатъ, и не отъ пари, и не отъ тунеядство. Колкото за двата пансиона мажекъ и дѣвически, които едва броятъ 30-40 пансионери и пансионерки съ новоотворените тази година III. класъ съмѣтката е тази: Директорътъ получава на мѣсецъ 600 фр.! Едно ново дошло даскалче изъ Македония прѣпоръжано отъ Екзархията — 600 фр., а другите учители и учителки кой по 350, кой по 300, кой по 250, кой по 200?! Съ та-каква платки тѣсти тѣсти излизатъ ли се на глава? Колкото учители и учителки толкова и пансионери и пансионерки! А успѣхъ? Никакъвъ! Смъшлю ѹо се повръте въ единъ отъ броеветъ си да поговори върху тѣзи спекулантски свѣдѣнія на Одр. Митрополитски Доинициеръ.

* Читалището въ града ни се обиряж па вечерника, и не ако би и не да я хване нѣкоя простинка, много ѹо още да тинника безъ уставъ и безъ членове чакъ за до годинка.

Изъ г. К. ни пишатъ, че г. Ж. К. Т. П. се сърдишъ на Смъшля, че го докачилъ, и не молимъ г-ство му да ни нишъ и не е сме готови да го опровергаемъ.

НАПОМНИВАНИЕ

Г-да абонати, Смъшлю сваля рунтавийгъ си калпакъ, благодари Ви за гдѣто го посещаватъ съ трудътъ си, обаче моли Ви да му пишатъ: ясно, чисто, кратко, еразумително и сатирически съ изискуемото благородство, ако некате да видите обнародвани доинициеръ ви; друго-яче той ѹо си прави отъ тѣхъ подлоги на царвулитъ си.

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смъшля»

Бае Смъшлю!

Тозъ пѣти никакъ не съмъ приготвенъ да ти пишѫ, защото и перото ми е нехабене, и не нѣма ѹо да се прави, като ме е страхъ да не ме испоразишъ пакъ съ нѣкоя телеграфическа жица. За събранието нѣма да ти споменѫ тозъ пѣти нищо, освѣнѣ, че то е станжало хвърчило (учурма) вързано съ тѣнакъ конецъ, и който завръне тегли го. И много ме е страхъ да не би отъ многото тегление и описане да се скъне и да си остане на вѣздухътъ като играчка на вѣтроветъ, които ѹо се усилятъ отъ силниятъ вървежъ на новопроектирани желѣзници и на Дунавските бури, а въ нашите рѣки да остане само опашката му, които да се подмета като шекъ, закаченъ на нѣкой храсталакъ. Ехъ, нѣма ѹо да се каже, консерваторите сѫ хванали мишката за опашката и толко ѹо здраво я държатъ, ѹо ако би да ѹо се отскубне опашката, кръвта ѹо попрѣка пакъ тѣхъ. Комплimentите имъ прѣдъ м-ра президента сполучихъ да огладатъ подагната криза и да го увѣрятъ, че тѣ сѫ чисти като каль, а противниците имъ сѫ калви като лустросани обуща. Тѣй или инакъ, както и да е, работата е все ужъ за облага,

а пакъ все отлага и всѣкъ за себе си слага, въ коремътъ си да влага.

Колкото за балътъ даденъ отъ кметътъ и, на който прилежатъ и Н. В. любезнитѣ ни Князъ, нѣма ѹо да се каже, той бѣ прѣвходенъ. Г-нъ кметътъ бѣше оцапалъ калцитъ, той сновеше и прикаше ту горѣ, ту долѣ, така ѹо краката го още болятъ, и както се научавашъ г. Д-ръ Цачевъ ѹо да му ги наложи съ очи кожи съ помощта на Д-ръ — Р-ръ г-жа благоженопочившата «Работа». Нейсе пека бѣда така да не страдатъ крака.

Бае Смъшлю, и тази новина ѹо ти кажѫ, пакъ ѹо съврѣж. Батъ се че нѣкои си непосолени мозъци работили за изважданието на г. Д-ра Иречекъ отъ службата му при министерството на Просвѣщението. Това ако е истина, добре ѹо сторишъ, бае Смъшлю, ако дойдишъ да имъ посолишъ мозъците, защото отъ непосолени или безсолни мозъци такива непризнателни работи се пораждатъ.

Б. на См. Ж. Ж. ето ме стъгамъ си царвулитъ и по телеграфическата жица ѹо дойди не само да ги посоля, но и да ги приля.

Прѣмудростъ Смъшлюва

Членение.

I. Тако глаголетъ Смъшлю: Тъзи дни ѹо се появя единъ дрѣтъ и дебель брѣмбаръ, който ѹо се раздрѣмжи изъ мозъците на мнозина, и не най-много на двама, които ѹо са мѣчать като оси да се боратъ за готовитъ медъ на трудолюбивите пчели. Тозъ брѣмбаръ ѹо ожпи члего на г. А., който отъ болки ѹо врѣпи като раздающа коза, а на г. Б. ѹо забие лютото си жило въ рѣкъта за да испусне огромното съ спекулации спечелено иманіе. Дѣвъ оси ѹо помогатъ и на единото и на другото, отъ пай-сѣтиѣ и дѣвътъ ѹо паднатъ мртви отъ ударитъ на единъ комаръ, който ѹо раззварти острата си фрепгия сабя и нѣма да имъ прости, докѣто не изрингатъ това, ѹо съ ненравда подигатъ. Тази панарама за прѣвъ пѣти ѹо се види по нашите страни и който я види ѹо бѣде пишманъ, и който я не види пакъ ѹо бѣде пишманъ.

II. Тако глаголетъ Смъшлю: людие, които надзираватъ народната библиотека, бойте се отъ мене и отъ менъ подобниятъ, а обуздайте смѣлостта си та ме причислѣте между другите книги и вѣстници, защото зло ѹо че патите отъ мене! Менъ който ме не е помирисалъ, само нему е останалъ посътъ здравъ. За сега съ добро, а послѣ съ дърво!

III. Тако глаголетъ Смъшлю: людие, които въ г. С. вмѣсто представление ѹо се направи една мечка отъ снѣгъ. чи-новници ѹо ѹо туратъ червена чушка въ устата, резервистъ ѹо ѹо окачатъ мѣниста на шията, читалищните членове ѹо я обсѣдлатъ съ капиталитъ, окръжната комисия ѹо ѹо подари оглавникъ и една халка за зурлата ѹо, стартиѣ граждани ѹо забодятъ опашка, младите или интелигенцията ѹо ѹо издѣла краката, а Смъшлю ѹо се мѣтише да я ъди. Въ рѣката си ѹо има камшикъ и на всичките подарители ѹо забрури ушиятъ, ѹо помянгъ кога сѫ правили мечка отъ спѣгъ!

Двѣ евраки.

Басня изъ Смъшловата бѣча.

Тъзи двѣ наши евраки като двѣ сварливи каки щомъ видѣли единъ калжъ

сапунъ, спускли се да го кљвиштъ, да го отнескатъ на керемидите, и тамъ ужъ безъ страхъ да го изѣдатъ. Нъ при всичкитѣ си мѫки и трудове тѣ не можли да го подигнатъ, и то по прости една причина, защото едната го тегляла насамъ, другата пнататъкъ, докѣто пай-сътѣ господаръти ги видѣлъ, и тѣ отъ страхъ го испускли пакъ на земята. За тази си несподука тѣ се раскрѣкали много и хващали да се каратъ. Едната завикала: ти си крива, че го недържеше здравата, другата: — ти си крива, че го теглѣши все къмъ тебе си, и много други такива си казвали, докѣто друга една трета привласала за да ги раства. Тази трета като се научила за какво се карать, помислила малко и имъ рѣкла: некарайте се, съгласенето ви е било добро, нъ гърлата ви сѫ криви; защото още на въздухътъ вие сте съмѣти съ коя да го изѣде.

Господарътъ, който ималъ това по-дадене да имъ разбира отъ язика, като чулъ прѣнирната имъ, поумихилъ се подъ мустакъ и рѣкълъ на умътъ си: — вижъ колко сѫ глупави, като чели не знаятъ, че орташкото мясо и кучетата го не ъдятъ! Менъ когато мисе случи такъвъ келиширъ, азъ си хващамъ работата отъ здраво, сѫщо като вълкътъ, когото като го попитали веднажъ: защо му е дебелъ вратътъ? а той отговорилъ: защото си върша самъ работата. Въ нашата държава всичкитѣ чиновници се вардятъ и прѣдизватъ единъ отъ другъ; а нѫкъ всичкитѣ си облизватъ прѣстиято. Колкото нѫги съмъ се ползуvalъ и азъ отъ такъвъ къровъ! Толкова чифтелици, толкова лозя, толкова дюкени и кѫщи възможно ли е да се спечелятъ съ ногъ? Всички ме знаятъ, че върпихъ това, и азъ всичкитѣ знаятъ гдѣто го вършатъ, нъ всички се правимъ, че не знаемъ. А тѣзи глупави за единъ калъпъ сапунъ ще си извадятъ очите. Такъво нѣщо е завистливото съгласие!

Кого прѣставлява тази басня? Нека се оглѣда всѣкъ въ нея и да види чистото като съ тиня зацапано лице!

Барометрътъ на контетата.

Изъ Смѣшлювата философия.

I. Видишъ ли конте, че се надува като в... на тѣшанъ, а изъ мозъкътъ му гаргитъ вилятъ гнѣздо, трѣба да знаешъ, че това Михалче не прави друго освенъ да повторя първия стихъ отъ тази пѣсень:

Сънътъ ми сладъкъ не става,
Духътъ ми бѣга по гори;
Нощта нѫкъ черна, корава,
Тя вече ще ме умори:

Ахъ ти любезна,
Кѫдѣ исчезна!

II. Видишъ ли конте, че се перика-
то штѣль на бунище, а ризата му е
отъ мѣсеци неопрана, трѣба да знаешъ
че тази куклица денъ и нощъ приговаря
втория стихъ:

Като усойка распѣна,
Тѣй снощи ми се присъни,
Ногнѣхъ тѣ въ гора зелена,
Нѣти отъ менъ се отклони:

Ахъ, честь проклѣта
Какъ ме подмѣта!

III. Видишъ ли конте, че си вдига оплата все на горѣ и става като прѣводителъ на камилитъ, трѣба да знаешъ, че тази животинка все си бѣлнува за третия стихъ:

По мѣсецъ весель и ясенъ

По сѣнката се азъ трѣтихъ;
Видѣхъ ти образъ прѣкрасенъ
И много здраве ти пратихъ:

Нъти бѣ твърда
Безъ да ти мърда!

IV. Видишъ ли конте, че сънува и бѣлнува като гладень човѣкъ все то-
наль хлѣбъ, а чѣрвата му хлончатъ ка-
то на Мадамъ Модовичъ, трѣба да зна-
ешъ, че този голоекоклю хемъ прѣми-
ра, хемъ нѣ четвърти стихъ:

Навжено ме поглѣдна,
Нъ азъ съсъ дѣрзостъ ва сърдце,
Скокнахъ при тебе да сѣдна,
А ти си врѣтъ въ часъ лаце:

Ахъ, що да правя,

Да те забравя!

V. Видишъ ли конте, че се прѣстру-
ва като битолски проектъ за сона, и
все за любовъ приказва, трѣба да зна-
ешъ, че този пошлиовку хемъ се съмѣ-
на умътъ си, хемъ праговаря съ ласка-
телство петий стихъ:

Катъ лудъ ще ходя, любезна,
Злощникъ скитникъ на свѣта,
Въ любовъ за тебе ще чезижъ,
Докѣ ме скриятъ у прѣстъта:

Така да знаешъ,

Дѣтъ ме играешъ!

VI. Видишъ ли конте, че се е облѣ-
кло отъ главата до краката съ нови
дрѣхи и когато се разговаря за любовъ
все прѣмира и умира, трѣба да знаешъ
че това дяволче не прави друго, освѣнъ
да повторя шестия стихъ съ измама,
дано да се умилостиви нѣкоя за него:

А нѫкъ на плоча ще пишъ:
Тукъ гише душа отъ любовъ,
И тамъ на ози съвѣтъ дѣша
Да бѫде съ либе въ тозъ гробъ новъ:

Любовъ сърдечна

Бѫди съ менъ вѣчна!

Тази пѣсень се пѣе по гласътъ на:
Р...ка М...шка
Здравствуй братушка.

ПО КАРНАВАЛА

Комедия въ I. дѣйствие

Надраскалъ Лъдо Смѣшлю.

A. — Кире, отгдѣ зе тази маска?

B. — Ефеломъ, отъ безистена.

C. — Мосю, тя ти не мѣза.

D. — Манибъ Хернъ, ако не мѣза не-
му, нахлузи я ти.

E. — Дона Синьоре, тя мѣза повече
на Скрѣ-Бон-Тонъ.

F. — Господине, махнѣте се оттука
та се не карайте за маската ми, че ако
земъ дѣрво, прѣсувамъ ви главитѣ.

G. — Тиорюю, тиорюю ако ви на-
спотири съ кампика си тѣсно ще ви се
види мѣстото. Тѣзи ви етакети все сѫ
проклѣти! На васъ ако не мѣза, на ме-
не мѣза и азъ си я замамъ, а на васъ
давамъ:

H. — Кире-то лютата чушка,

I. — Ефенди-то праздна пушка,

J. — Мосю-то гнила крушка,

K. — Манибъ-Хернъ-то игла шипушка,

L. — Синьоре-то гладна дружка,

M. — Скрѣ-Бон-Тонъ-то счонена вилушка,

N. — Господа-та устенъ да ги мушки,

O. — А на Смѣшлю властъ да ги чушки.

ЛИТЕРАТУРА

ГЕОГРАФИЯ И ИСТОРИЯ

За учение въ III и IV Отдѣлния

Дополнение на книга „БАШТИНЪ ЯЗИКЪ“

отъ Д. В. Манчовъ.

Смѣшлю спорѣдъ обичайтъ като си-
тури учплата и прѣглѣда тази книжка,

при малкото ѝ недостатки, намѣри я
твърдѣ егодна и практическа; за това
провиква се съ колкото си гласъ имъ,
и я прѣпорожва на нашите учители. Са-
мо е чудно на Смѣшлю, защо Дирекция
на Нар. Просв. удобрява един нищо
и никакви учебници, а на тази толкози
сполучлива книжка да не бѣска удо-
бръщето ѝ на корицата, когато е прѣ-
порожчена даже и отъ Областниятъ учил-
ицни съветъ? Едному майка, другому
машеха не бива. Смѣшлю, кога остане
празденъ, ще се поврне върху това у-
добряване и неудобряване на учебни-
ци.

ПУБЛИЧНОИМЕНОВАТЕЛЕНЪ ПРАВИЛИНИКЪ.

За Идеалниятъ департаментъ.

Азъ, Смѣшлю, като имахъ прѣдъ
видъ доброто на пасивното население;
като са увѣрихъ отъ постоянното ми
миткане на всѣдъ изъ областта че за
да има рѣдъ и гармония между члено-
вѣтъ на всичкитѣ отрасли управления
въ единъ округъ, трѣба тѣзи членове
да бѫдѣтъ тѣломъ прилични, духомъ е-
ластични, знаниемъ и тѣ и инакъ,
Постановихъ и Постановявамъ:

Да са ежетави публичноименователентъ
правилиникъ отъ списъкъ на лица, който
да служи за образъ при образоването
на единъ идеаленъ департаментъ въ гор-
ниятъ етажъ. Тѣ:

I. Съдебниятъ отдѣлъ:

Прокуроръ В. Пейчовъ,
Субститутъ Фрейгеръ Карамин-
ковъ,

1 Изслѣдователъ Великиятъ Чатра-
филъ,

Прѣдѣдователъ на Съдилището Александридисъ,

Членове постостояни } Стеф. Гешовъ,
Членъ-наибенъ Доб. Минковъ,

Членъ замѣстникъ Хадж. Реджеба,

Андъ. Икономовъ,

Ст. Шивачевъ,

Ив. Калевъ и дѣдо Матея,

Петръ Жилка,

II. Административниятъ отдѣлъ:

Префектъ Петъръ Ивановъ,

Съѣтници А. Душановъ,

А. Бракаловъ,

Префект. секретаръ И. Цанковъ,

Градскиятъ кметъ И. Беркоевъ,

Д. Манчевъ,

Симитчевъ,

К. Билисъ,

Чалджисъ,

III. Военниятъ отдѣлъ:

Командиръ дружини Мерчански,

Командиръ жандар. Кап. Райчо.

Секционенъ Цариградски,

Ротенъ камандиръ Телеснишки,

Командиръ резерв. Х. Д. Бояджиевъ,

IV. Финансиалниятъ отдѣлъ:

Фин. Началникъ Калчевъ,

Глав. Бирникъ Т. Стоевъ,

Ковчежникъ Ечевъ,

Акционеръ Топракчевъ,

V. Санитарниятъ отдѣлъ:

Лѣкаръ Л. Дагоровъ,

Ветеринаръ Кара Абузъ,

Санитеръ Костака хекими-
на въ Калоферъ,

VI. Прѣставителниятъ отдѣлъ:

Прѣдѣдователъ на

Окр. Комисия: Савва X. Дечевъ,

Членове	Мутевски,
	Хаджи Попъ,
Счетоводител . . .	Зекхи Ефенди.
Депутати: . . .	Я. Руселевъ, Наумовъ, Караджовъ, Вазовъ,

VII. Разни длъжности:

Пощенски начали.	Паладино,
Кондукторъ . . .	Владикинъ,
Чиновници особих поручени:	Иванчо Х. Петровъ, Ст. Стефановъ,
Подрядчици: . . .	Барон Гендовичъ, Напазоглу, Хаджи Калчо, Х. Петров Котлен.
Инженеръ окруж.	Пашалери,
Кондукторъ . . .	Ананианъ,
Тълохранителъ . . .	Х. Виколовъ,
Училищ. инспекторъ	Н. Геновичъ,

Настоящият мой правилникъ предъложи да биде приведенъ въ исполнение отъ главните съвети въ настуващата имъ сесия. Отъ Резиденцията на Смъшлю.

Дописки на „Смъшлю“

Сливенъ, 15 Февр. 1883 г.

Дъдо Смъшлю!

Е все съжа бана гелди и азъ да продумамъ дъвъ думи за въ пълния джобъ както казва дъдо Хаджия. Но газетите са писа и чете хме, хората го дръпаха бази-бази по кафетата, че улиците изъ мемлекетя ни били мърсени, умрълни кучета, котки и мишки ся търкаляли; тамъ гдъто тръбало изъ улиците Фенери нѣмало, а гдъто не тръба по два (туй може да е твой — може да не е твой), половината боливаръ билъ направенъ алафранга за образованите а половината оставенъ дармаданъ за бакаличакали, фабриканското дружество не цущало пощъ водата — живи щели сме да изгоримъ а дъне колкото пуштало и тя бояния та тровели са патките и пр. сичко това ся прѣписваше се е е на Градскиятъ ни Съветъ че небили пособни и не обръщали внимание. Неко ала, това било-не било, то ся вече свърши. Тъзи недѣля имаме вече избори за Градски съветъ, ний сички емишерий живеюще въ градъ семъ сме свободни и законъ ни дава право да изберемъ — хора ербапъ, анджакъ за Градски съветници, щото за напредъ да не са говорилио и за новите.

Факатъ, и въ новите сега избори ако постѫпимъ по старому, съ тѣзи изречения: *ти не е моя работа има кой да избира*; за отговоръ на това, тръба да ся каже; *ти не е твоя работа да мислиш за мемлекетя, има кой да я направи*.

Дъдо Смъшлю, азъ таувброявамъ че и тѣзи избори ще станатъ както *връже оно*, защото знайми са като емшерий отъ моми. Когато ся върши работата ние япаме съ муки, а кога ся свърши, кафе-лакърдасъ чокъ. Зауврение дъдо Смъшлю, реформирай ся, хвърли царулитъ и голъмий си калпакъ, прѣгази на-дъвъ, на-тръе избрателните пунктове и като ся увѣрите ще истирсите единъ смѣхъ и кажите: *Аферимъ*; *Аферимъ*; но ако е Български гласъ, той ще извика навесено: *Идѣжсе не падаестъ слово, падаестъ жѣзала*. —

За това ние емишерий да оставимъ *кафе-лакърдажъ*, а чи въ тѣзи избори да са събереме анаджиму че да

изберемъ Градски съветници *истедиим-деп-аля*, щото за сегне да пѣма по кафетата лакъ-лака. *Рую Емишерията*.

е. Дервентъ 17 дена до Месопустъ.
Дъдо Смъшлю!

Бей! само по нази те мързи да по-дойдешъ; като че ли ние нѣма съ що да те нахранимъ и нахонимъ. Да бъше дошлиъ на свадбата на нашиятъ съсленинъ ужъ взаименъ градски учитель, да видишъ колко щѣше да се нађешъ и напешъ та цѣль день чървата да се обѣгатъ като изоинжта телева (*киришъ*) на цигулка. Нъ види се ти да си помиришъ каква ще бѫде свадбата, та за това не си въспрѣлъ да дойдешъ съ поканенитъ. Ха-ха-ха-ха! Чуй, чуди се и смѣй се! Като попитахъ единого отъ поканените свещеници, какъ сте съ свадбата? Той ми отговори: много добре, и съ слѣдъ малко азъ го видѣхъ да ходи отъ кѫща на кѫща да си проси хлѣбъ и спренце. А посль слѣдъ *салтанатията* вѣничаване на зетъ по мъркило, не спорѣдъ желанието на дѣда попа слѣдъ Божест. литургия, а спорѣдъ *кефѣтъ* затъть по мъркило за да не ставали много разноски, научихъ се, че дѣдо попъ освѣни като гладувалъ прѣзъ денътъ, иъ принудилъ се най сеги да си заплати *талига-парасъ* и да си се завърне въ С. З. Тази постъшка на зетъ толкозъ раздразнила населението, щото наスマлко пѣлъ да играе дървенъ господъ. Ако ученитъ се отнасятъ така грубо къмъ свещениците то тогава що осталъ на настъ проститъ?!

Ако видя обнародваю това, то посль ще ти пишъ и по обществеништъ ни работи, въ които има много трѣски за дѣланние.

Трайку Шунплата.

ПОЛИТИКА

Макината на политиката днесъ за днесъ се обръща като балонъ тласканъ отъ сплнитъ въздушни бури. Отъ политиците едини се зѫбятъ, други се грѣбятъ, едини крѣскатъ, други се стрѣскатъ, едини се хапятъ, други се папатъ, едини се биятъ, други се криятъ, едини хълцатъ, други се кълцатъ, съ една дума всичко е навито като кълбо развито.

Очитъ на цѣль съвѣтъ стоятъ обрънати къмъ Лондонската конференция. Нъ какво ще проплѣзе и отъ нея? Всѣкий вика: по добръ е да си нѣмъя! Политическите газети сѫ си исподрали гърлата отъ да викатъ и сѫ си испотрошили перата отъ да пишатъ, иъ въ сѫщностъ какво има? Слушайте да ви каже дѣдо въ Смъшлю, какъ се играе тази дипломатическа комедия, като вълкътъ съ ягнето, който му вика: *не ми мѫти водата* и пр... като дирялъ причини само да го изѣде. Ето сѫщността на работата:

Австрия ся дърли: дай!
Русия ѝ отговори: трай!
Румъния си : бай!
Сърбия пижъ тя : не хай!
Турция се върти на: кравай!
България пищи : вай!

Такава е тази *меретска макина* на политиката днешна! Правото у по-сплнитъ!

ШЕРЕНИ.

Чуденъ *карамболажъ*. Г-нъ Л. обичалъ много да играе на билиардъ, а

жената му го съвѣтвала да се остави отъ тази страсть, защото много разноски щѣли да ги опронастять. Г-нъ Л. постоянно убѣждавалъ жена си че не играе. Една ноќь той извикалъ: — чуденъ *карамболажъ* наистина, откакто съмъ зангралъ, такава *карамбola* не съмъ направилъ. И въ сѫщото време вмѣсто да удари валкитъ, той мушкилъ жена си толкозъ силно, щото тя се стрѣнжла и извикала: да ти опустѣе и билиардътъ и главата, вмѣсто него азъ си *урадисахъ*!

Единъ глухъ се представилъ предъ единъ финансъ началикъ за да му се помоли за нѣкаква службица. Той го попиталъ: какво знаешъ? Нъ не получилъ никакъвъ отговоръ. Той го пакъ попиталъ; а глухнътъ му отговорилъ: извините, г-не, азъ съмъ глухъ. — Глухъ?! извика финансъ началикъ. Хе, добре! отъ утрѣ ти ще възпишъ на служба въ *писалището* па *без-зивитъ*.

ТЕЛЕГРАММИ.

София. — Нищо по-ново отъ голъмитъ студове, а нищо по ветхо отъ Нар. Събрание. То е много умислено и залисано отъ несполуките си; иъ благодарение на баловетъ, тѣ го утѣшаватъ, та и чиноветъ му биле не шаватъ.

Тамжек. — Модата на перника се загуби, иъ друга мода излѣзе, и тя е по-смѣшна. Мечки отъ сиѣгъ се валиятъ и въ магазините се свалятъ безъ да се окалятъ. (Б. на См. И по пасъ има тази мода, иъ е по-сюслия).

Гуминово. (Х-лий) — Дописката въ *«Народният Гласъ»* е права като вѣже въ торба. Я попитайте, бае Смъшлю, тѣзи Г-да щомъ съмне гдѣ отиватъ да се черкуватъ а дали знаятъ гдѣ сѫ вратата на църквата и дали може нѣкой да се *екадали* отъ тѣхъ да земе *скамбили-келплярж* или тавле? Митровото или Недювото кафе е черкуването имъ, а книгите и тавлето сѫ иконитъ имъ. (Б. на См. Не отговаряме за тази новина, защото прилича на турска донанма!)

Пловдивъ. — Всички почти страдатъ отъ главоболието на карнавала. Да се свърши той, ще се оправимъ и ние. Снощи се носятъ изъ градътъ ни слухъ, че нѣкой си ялъ *свети-върти-пухъ*, иъ кой именно, не чухъ защото съмъ малко глухъ. (Б. на См. Хич олмассе тебе е поѣтилъ, за гдѣто си прѣпилъ.)

Сливенъ. — Урраа! Радвай се, бае Смъшлю, прѣставленето се прѣговаря. Болницата се е завъртла на *шеметъ* отъ радостъ, че е за вънейна полза. (Б. на См. А бе, и азъ на старѣ време играя, когато ме огрѣе нѣщо отъ абонатъ, и ако питате и *таклавакъ хъргамъ биле*!)

Одринъ. — Дописката въ *«Марица»* е митронолитеца измилица! Пари има, иъ всѣкой неможе да ги зими, тѣ минуватъ прѣзъ митарство, и колкото останатъ, само тѣ мѣсто ще хванатъ. (Б. на См. Което не знае, не може да бая!)

Хасково. — Между Г. Г. Префектъ и Симитчиева станъ голѣмо спрѣчване по прошението на нѣкои граждани противъ произволното съчленение въ градскиятъ гори; префектъ, казва се, исподиъ послѣдниятъ изъ стаята. (Б. на См. Ха-ха-ха-ха защо настѫнате право на префектъ? На такави глави, такъвъ бръсначъ!)